

زحمتکشان آواره، از سردی زمستان می میرند، ننگ بر آنانی که باعث آوارگی شان می شوند!

کاشانه شان را ویران کرده اند. در این یازده سال از یکطرف خارجی های ظالم که با طیاره های شان بمبارد می کنند و با سربازان شان در زمین، مادران و خواهران زحمتکشان را با سنگ می درند و بر اجساد مرده ها می شاشند، به اهداف غارتگرانه خود نزدیک شده اند و از طرف دیگر سرمایه داران، زمینداران بزرگ، خانها و اربابان کلان و تاجران پول بیشتر پیدا کرده، زندگی افسانه ای ساخته و دولت نیز با معاف کردن مالیه، بخشیدن پول و حمایت از آنان، دست آنها را در چپاول و ستمگری باز گذاشته است. ولی مردم نادار ما که بنام زحمتکشان یاد می شوند، در یازده سال گذشته بدترین روزهای زندگی شان را گذاشته اند و از دشمنان خارجی و داخلی گرفته تا قهر طبیعت مثل زلزله، توفان، سیل، باد و باران و برف و سردی زندگی

گذشته بطور فجیع مورد کشتار، اختطاف و بردگی قرار گرفته اند. این هفده تن فقط در دو هفته اول ماه جنوری کشته شده اند. این کشته شده ها آواره های بودند که از جنگ های بیرحمانه و قاتلان خارجی های بم ریز و ظالم و طالبان انتحاری فرار کرده بودند تا در کابل و هرات در خیمه های پاره پاره زندگی کنند، ولی کشته نشوند. ام فقر، ناداری، بی پولی، بیکاری، مریضی و آوارگی که محصول جنگ های غارتگرانه و وحشی است، زندگی را بر آنان در کابل و هرات نیز تلخ ساخته و جان آنان را می گیرد. در حال حاضر بیشتر از ۴۵۰ هزار مهاجر داخلی در کمپ های کابل و هرات زندگی می کنند که اکثریت مطلق شان از ولایات جنوبی و مربوط به خانواده های دهقانانی هستند که قتل عام های دسته جمعی خانه و

زمستان سال گذشته در حدود ۱۰۰ تن از کودکان، زنان و سالمندان از خانواده های زحمتکش و فقیر و نادار کشور ما که در خیمه های تکه و پاره و سرد در کابل و هرات و سایر ولایات زندگی می کردند، به خاطر سردی مردند. این ۱۰۰ تن در حالی از سرمای سوزان مردند که خارجی های بم ریز بر سایر زحمتکشان بم می ریختند، ثروتمندان و سرمایه داران مصروف چپاول و غارت بودند و اینجوها هم به نام کودکان و زنان تجارت می کردند. بر اساس گزارش سازمان عفو بین الملل که روز سه شنبه ۳ دلو ۱۳۹۱ نشر شد، سردی زمستان امسال نیز تا اکنون بیش از ۱۷ تن از خانواده های زحمتکشان را که در خیمه های فقیرانه و غریبانه زندگی می کنند، کشته است. اکثریت این کشته شده ها کودکان می باشند. کودکان در یازده سال

خودکشی حل مشکل نیست، باید

حق خود را بگیریم!

این صدای میلیون ها کارگر در افغانستان است. کارگرانی که هر صبح ساعت ۵ به چهارراهی ها و چوک ها می آیند و ساعت ها منتظر می مانند تا بتوانند کاری پیدا کنند، ولی اکثر آنها پس از ساعت ها انتظار با ناامیدی دوباره به خانه های شان بر می گردند. کارگران، به جز از نیرو و توان خود هیچ چیز دیگر برای یک لقمه نان پیدا کردن در اختیار ندارند. کارگران کشور ما انسان های با شهامت و با غرور هستند، انسان های که زحمتکش هستند و تنبلی را نمی شناسند، ولی از آنجائیکه دولت فعلی دولت سرمایه داران و تاجران، دولت خان ها و اربابان

«اگر کار پیدا نکنیم، خودکشی می کنیم» این صدای ده ها کارگری بود که مقابل دفتر والی هرات گرد هم آمده بودند و از بیکاری شکایت می کردند و اگر بهتر گفته باشیم، علیه بیکاری و دولت اعتراض می کردند. این ده ها کارگر، خسته و مانده، با چهره های قهر آلود فریاد می زدند که چهار ماه است که بیکار هستند و عایدی ندارند. این کارگران بیکار اعتراض داشتند که قیمت ها روز به روز زیاد می شود و دیگر توان خرید حتی مواد خوراکی را ندارند. این کارگران صدا می زدند که حاضر هستند، کار کنند ولی کار پیدا کرده نمی توانند.

«زیار» د زیار کښانو آواز د زیار کښانو تر څنګ

«زیار» د افغانستان د زیار کښانو د ټولنیز انجمن خپرونه ده چې د زیار کښانو آواز او هنداره گڼل کیږي. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن په ۱۳۸۹ کال کې د یوه صنفی انجمن په توګه د زیار کښانو لخوا جوړ شوی دی. دا انجمن چې د زیار کښانو د حقوقو او هیلو مرکز دی، له نیکمرغه د انسان وژنکو دښمنانو د ډالرو په زور نه چلېږي او یوازې یوازې یوازې د زیار کښو کارګرو، دهقانانو، ښوونکو، انجنیرانو، ډاکټرانو، موجیانو، درزیانو، آهنگرانو او نورو بیوزلو زیار کښو انسانانو لخوا یې ملاتړ کیږي او په خپله د زیار کښانو په مټ او توان چلېږي. د «زیار» په لومړي مخ کې دا شعار لیکل شوی دی: «د زیار کښانو لپاره کار، ډوډې، جامې او کور».

يو ميليون زيار كښان د ماینونو په منځ کې ژوند کوي او هره میاشت ۴۵ تنه یې وژل کیږي

څوک وژل کیږي. خارجي او داخلي جگړه ماران ماینونه کري او اینجو لرونکي د همدې خارجي جگړه مارو په پیسو د ماین پاکي تجارت په لاره اچولی دی. تر هغه چې لوټماره جگړه روانه وي، د ماینونو کرل به هم دوام ولري. دا ماینونه د شتمنو او سرمایه دارانو په مانیو او قصرونو کې نه کرل کیږي، بلکې د د هقانو په ځمکو کې، په کلیو او بانډو او پتو کې ښخیري، چیرې چې زيار کښان ناچاره دي کار وکړي. ماین د زيار کښانو دشمن دی، هغه دشمن چې د نورو اصلي دشمنانو لخوا ورته کرل کیږي.

دې جنایتونو څخه د زيار کښانو د اوسیدلو په سیمو کې د ماینونو کرل دي. په داسې حال کې چې هره میاشت ماین ۴۵ تنه زيار کښان وژني، خو لوټمارانو او چپاولگرانو ته ماین پاکي په گټور تجارت بدل شوی او هر کال میلیونه میلیونه ډالره د ماین پاکه په نامه اخلي چې اخیستونکي یې په لویو شتمنو بدل شوي او بیلابیل شرکتونه چلوي او چرچي کوي. خارجیان او بهرنیان چې په خپله لوټماران او د کورنی لوټمارانو اصلي ملگري دي او دواړه هم خارجي او هم داخلي لوټماران د دې هیڅ پروا نلري چې په کرل شویو ماینونو کې

چې د ماین پاکي موسسې په افغانستان کې په کار اخته دي او اوس ویل کیږي چې په ټول افغانستان کې به ماینونه تر ۲۰۲۵ کاله پورې پاک کړای شي، دا په دې مانا ده چې تر ۲۰۲۵ کال پورې به هره میاشت ۴۵ زيار کښه انسانان د میرمنو او ماشومانو په گډون باید د ماین د چاودني له کبله ووژل شي. ماین په افغانستان کې د بیوزلو زيار کښو انسانانو د دښمنانو لخوا د جنایتکارانه گټو او جگړو لپاره کارول کیږي خو قربانیان یې زيار کښان دي. ستمگران او لوټماران د دې لپاره چې خپلو گټو ته ورسیري د هر ډول جنایت لپاره آماده دي او ورته ډډه نکوي. یو له

په افغانستان کې د دولت د آمارو مطابق یو میلیون تنه د ماینونو په ساحې کې ژوند کوي. که څه هم دولت نه وایي چې دا یو میلیون تنه چې د ماینونو په ساحې کې ژوند کوي څوک دي، یعنې کومو طبقو پورې ارتباط لري، سرمایه داران او شتمن دي که بیوزله او زيار کښه. خو ښکاره خبره ده چې دا زمور د وطن هغه بیوزله زيار کښه انسانان دي چې د ماینونو څخه په ډکو ساحو کې په بدبختی او بیوزلی کې ژوند کوي او همدا دی چې هره میاشت ۴۵ تنه یې د ماینونو د چاودني له کبله مري او په لسگونه نور یې ټپي کیږي. څه باندې پنځه ویشت کاله کیږي

خیانتکاران، فریب دهندگان زحمتکشان

ها زندگی می کنند. آتانی که ضد زحمتکشان هستند، به خوبی می دانند که با فریب دادن می توانند به چپاول زحمتکشان ادامه بدهند، به کشتار زحمتکشان ادامه بدهند، به توهین و تحقیر یتیمان، بیوه ها، کارگران، دهقانان، معلم، موچی، نانوا، آهنگر، نجار، دریور، مامورین و غیره زحمتکشان ادامه بدهند، خارجی ها هم می دانند که با فریب دادن و دروغ گفتن توانسته اند که بیش از یازده سال وطن ما زحمتکشان را بمبار می کنند، ولی خاینان خارجی و داخلی هر دو باید بدانند که بلی، می توان یک عده را برای مدتی فریب داد ولی نمی توان همه را برای همیشه فریب داد.

دفاع از قوم و قبیله، ملیت و مذهب، سمت و منطقه، البته این دفاع را نیز با فریب دیگر به نام «دموکراسی» و «حقوق بشر» و «عدالت» انجام می دهند. مردم زحمتکش یکاولنگک شاهد هستند که چگونه یک عده با کشتار جوانان زحمتکش یکاولنگک امروز به آرگاه و بارگاه رسیده، در چوکی های بلند دولت فعلی زیر سایه طیاره های خارجی ها حکم می رانند، زمین چور و چپاول می کنند، شرکت و کارخانه و شهرک می سازند، در حالی که صدها خانواده یکاولنگکی هنوز در ماتم فرزندان شان اشک می ریزند و صدها خانواده دیگر که بیوه زنان، یتیمان و مردم زحمتکش می باشند، در بامیان در مغاره

خود به زور خارجی ها به بالاترین مقامات دولتی رسیده و کمر را به خاطر ستمگری بسته کرده و نه تنها هیچ کاری برای زحمتکشان انجام ندادند که باید نمی دادند، بلکه به چپاول و غارت آنان پرداخته و تا توانستند خود بلند منزل، شرکت و کارخانه ساختند و چنان ثروت جمع آوری کردند که در تاریخ افغانستان بی سابقه است.

خاینان به حقوق زحمتکشان، تا دیروز علیه خارجی ها به نام جهاد تجارت می کردند و امروز در کنار خارجی ها با نام «دموکراسی» غارت می کنند. اینها فریبکار و دغلکار هستند. به خاطری که خون مردم زحمتکش را بمکنند به انواع مختلف فریب دست می زنند، از جمله

سیماسوژا یازده سال از حاکمیت زورمندان، خیانتکاران و جنایتکاران که به جز ریختن خون مردم بیگناه و چور و چپاول مال مردم مظلوم و فقیر، کاری ندارند، می گذرد. در این یازده سال زحمتکشان بنام «دفاع از حقوق بشر» بمباران شدند و در قتل های عام دسته جمعی کشته شدند و با فریب کاری خارجی ها بدترین روزگار تاریخ خود را می گذرانند. در این یازده سال حاکمان فعلی با فریب مردم زحمتکش میلیون ها دالر به جیب زدند، به عیش و نوش در داخل و خارج کشور مصروف شدند، مردم را فریب داده آنها را به نام قوم و زبان و ملیت و سمت به انتخابات برده،

بیوزلي د زيار کښانو لپاره، چرچي د بدایانو لپاره!

میلیونه افغانی مصرفوي، دا چارواکي له هغه هیواده تللي دي چې ۹ میلیونه تنه یې له ولرې سره مخامخ دي. دا ښکار کوي چې اوسنی دولت د بیوزلو زيار کښو انسانانو دولت نه دی او کیدای هم نشي، یوازې د شتمنو او سرمایه دارانو دولت دی چې د ولس په اړه فکر کولای نشي. ولس او په تیره بیا زيار کښه ولس باید خپل غم په خپله وخوري.

د یوې شپې کرایه یې له زرو څخه تر ۷ زره پونډه پورې رسیري، خبرې اترې وکړي. دواړه په یو وخت کې تر سره کیږي: یوې خوا ته د یوه بیوزله انسان د مینې خرڅلا او بلې خوا ته د چارواکو چرچي. سیف الله خپل لور په څو زره افغانی خرڅوي چې پاتې ماشومان یې ژوندي پاتې شي. خو چارواکي په یوه شپه په دغه لوکس او تاریخي هوټل کې په یوه شپه لږ تر لږه ۴

اوس نو بله چاره نلري، باید د خپل زړگي یوه برخه خرڅه کړي، یعنې خپله نهه کلن مظلومه بیچاره لور! هغه لور چې ورته ډیره گرانه ده. دلته په کندز کې زيار کښه بیوزله سیف الله د څو زره افغانیو لپاره د خپل لور خرڅلا اعلان کړی او هلته په لندن کې د دولت چارواکي د نړۍ په لوکس او قیمتي هوټل کې کیسې کوي. ۴۰ تنه تللي چې په یوه لرغوني هوټل کې چې د یوې کوټې

د کندز ولایت په زاخیلو کې، یو زيار کښه پلار خپله لور خرڅ ته ایښی، ځکه چې غواړي پیسې پیدا کړي څو نور اولادونه یې له ولرې مړه نشي. دا زيار کښه انسان ۳۰ کلن سیف الله دی. هغه بیوزله کارگر چې هر سهار د کندز ښار په دې او هغه چوک او څلورلارې کې ولاړ وي، چې گڼي کار به ومومي، خو کار نشته او هر ماښام په ناامیدی کور ته راستنیري.

سرمایه داران با تولید و پروسس مواد مخدر میلیاردها دالر بدست میاورند

غزال عطایی

افغانستان از سال ۱۹۹۲ تا حالا بزرگترین تولید کننده مواد مخدر در جهان به شمار می رود. پس از سال ۲۰۰۲ عرضه مواد مخدر به دیگر کشورها رونق یافته است که بر اساس آمار رسمی ارزش آن در سال ۲۰۱۲ میلادی به ۷۰ میلیارد دالر رسیده که از این رقم صرف ۵،۲ میلیارد دالر آن به کشاورزان افغان می رسد و متبقی آن به جیب مافیای جهانی مواد مخدر که سرمایه داران و پولداران آنرا رهبری می کند، می ریزد. (البته باید گفت که این آمار را نمی توان قبول کرد، بخاطریکه سود حاصله از تریاک به مراتب زیادت از مبلغ متذکره است و عاید حاصله دهقانان به مراتب کمتر از مبلغی است که اینجا ذکر شده است).

به اساس گزارش سازمان ملل متحد، در سال روان میلادی تعداد معتادان در افغانستان به یک میلیون و هفتصد هزار تن رسیده است که این نشان می دهد که در پنج سال گذشته تعداد معتادین در افغانستان دو برابر شده است. جنگ، فقر، بدبختی، حاکمیت ده فیصد پولدار و چپاول و غارت ۹۰ فیصد نادار، فساد اداری گسترده، حاکمیت دولت غیر مردمی و جنگسالاران و فایده خارجی های مسلح از کشت مواد مخدر، عامل افزایش معتادین در کشور ما شده است که اکثریت آنان مربوط به خانواده های زحمتکشان می باشد. افزایش تولید و توریید مواد مخدر در یازده سال گذشته نشان دهنده آن

است که خارجی ها در کنار اینکه می خواهند کشور زحمتکشان را غارت کنند، در کوشش بردن فایده از کشت مواد مخدر نیز می باشند که همه مردم، بخصوص دهقانان ولایات شرقی و جنوبی این موضوع را به خوبی می فهمند. اگر از یک طرف سرمایه داران و ثروتمندان و خارجی های مسلح از توریید و پروسس مواد مخدر سود می برند و میلیاردها دالر از این درک پیدا می کنند، از طرف دیگر زحمتکشان و خانواده های آنها، قربانیان اصلی این ماده زهری می باشند. قاچاقچیان که روابط نزدیک با سرمایه داران خارجی و داخلی دارند، دهقانان را به کشت مواد مخدر تشویق می کنند و زنان

ناگزیر هستند این دواهای بی کیفیت را با پول زیاد بخرند و از آنجا که این دواها نمی تواند مریض شان را صحت یاب کند ناچار می شوند که باربار نسخه داکتر را خریداری کنند و به این صورت پول ناچیزی که دارند آنرا برای دواهای بی کیفیتی می پردازند که بوسیله تاجران وارد کشور می شوند. ★

نامش پیدا است با کار می توانند از این همه بدبختی و رنج نجات پیدا کنند، با کار برای نجات خود، نجات از همه ستم ها و غارتگری ها و این نجات فقط با همستگی و اتحاد میان تمام کارگران و سایر زحمتکشان ممکن است. ★

لپاره د جدي په نولسمه، په هغه ورځ چې د یکاولنگک د زیار کښو شهیدانو دولسم تلین د بامیان د یکاولنگک ولسوالی د بیوزلو او شریفو انسانو لخوا لمانځل کیده، د هغوی تر څنګ ودرید او د دې زیار کښو دهقانانو او کارگرانو او کسبگرو یاد یې ولمانځو. ★

جبری این زحمتکشان به خاطر جنگ های خونین غارتگران را محکوم می نماید و آنرا لکه ننگ بر پیشانی تمام ثروتمندان، غارتگران و چپاولگرانی می داند که حق مردم را می دزدند. ★

فارمیسی گفته است که به اساس آزمایشی که دو سال قبل از سوی وزارت صحت عامه بر ۴۵۰ قلم دوی وارداتی صورت گرفت، معلوم شد که ۹ درصد این دواها بی کیفیت و غیر قابل استفاده بوده است. زحمتکشان کشور ما که با هزار درد و رنج و مشکل پول ناچیز بدست میاورند،

اولادهای شان را حل کنند. خودکشی راه نجات شان از بدبختی نیست، بلکه به معنی تسلیم شدن به بدبختی، رنج، توهین و تحقیر است. تسلیم شدن به انسان های ستمگر و چپاولگر و دوستان خارجی آنان است. کارگران، همانطوریکه از

وکړې څو وکړای شي د ژوند هوساینې او برابری ته ورسیري. «زیار» خپرونې تل هڅه کړې چې د ولسونو دردونه او رنځونه، رپړونې او کړاونه، هیلې او آرزوګانې منعکس کړي. د زیار کښانو تر څنګ ودریږي او د زیار کښانو آواز ووسي. د همدې

دواهای بی کیفیت را با پول گزاف بالای مردم فقیر و نادار به فروش می رسانند، زیرا سرمایه داران و تاجران که با چپاول و غارت پول پیدا کرده اند برای تداوی شان به کشورهای دیگر می روند و از این دواها استفاده نمی کنند. عبد الحفیظ قریشی رییس امور

سبب شده است که بالاخره کارگران به غضب و قهر بیایند و از این زندگی که هر لحظه اش مرگ تدریجی است، به خودکشی را ترجیح بدهند. اما کارگران عزیز باید بدانند که با خودکشی نمی توانند مشکلات خود و خانواده و

صنفي مبارزې او هڅې سره د دې شعار واقعي مضمون راڅرګند کړو. د دې شعار هدف دا نه دی چې موږ ګټې د اوسني دولت او د هغې د بم اچونکو خارجي دوستانو څخه دا شیان غواړو، بلکې هدف دا دی چې زیار کښان باید په مستقل ډول مبارزه

صدها شهرک ساخته و هزاران کارخانه آباد کرده و به سگ و اسب شان گوشت گوسفند و شیر می خوراند، و از ایرکندیشن و بخاری برقی برای گرم کردن حیوانات شان کار می گیرند.

دواهای بی کیفیت ...

در حال حاضر در کشور ما بیش از ۲۵۰۰ نمایندگان دوا فعالیت دارند که این شرکت ها و نمایندگی ها اکثراً از لاهور و کراچی بر اساس فرمایش شان دواهای بی کیفیت را به افغانستان وارد می کنند و این

خودکشی حل مشکل ...

و فیودالان است، منطقاً در فکر کارگران و سایر زحمتکشان بوده نمی تواند. وضعیت بد اقتصادی، قیمتی، بی سرپناهی، مریضی، بیکاری و توهین و تحقیر پولیس

«زیار» د زیار کښانو...

دا شعار باید خپله واقعي مانا پیدا کړي. پخوا ځینې ستمګرو د دې شعار ځینې برخې په جنایت او خیانت لړلی دی، خو موږ زیار کښان هڅه کوو چې په واقعي او پاکي

زحمتکشان آواره ...

آنرا تهدید کرده است. زحمتکشان در حالی به خاطر سردی می میرند که ثروتمندان و غارتگران

کشتار بیرحمانه کودکان. جنایت آشکار دشمنان زحمتکشان است

ریز قتل و کشتار بکنند و تا که اداره مملکت ما را در دست داشته باشند و دوستان داخلی خود را حمایت کنند و به اینجوهای مزدور پول بدهند، کودکان کشور ما که منظور ما کودکان زحمتکشان، یعنی کودکان کارگران، کودکان دهقانان، کودکان معلمان، کودکان موجهی ها، کودکان آهنگران و سایر زحمتکشان می باشند، به غیر از قتل و کشتار، رنج و عذاب، بردگی و مرگ چیزی دیگر نصیب نمی شوند. کودکان تنها وقتی به آرامش می رسند که زحمتکشان با اتحاد و اتفاق خود این وطن را دوباره وطن بسازند، یعنی خارجی ها را وادار بسازند که از وطن ما بروند و دستان دوستان داخلی آنها را نیز از چور و چپاول کوتاه بسازند.

★

کودکان زحمتکشان نشان می دهد. از روزی که کشور ما بوسیله خارجی های بم ریز اداره می شود و طیاره های آن هر دقیقه بم می اندازند و هموطنان ما را می کشند و دوستان افغان آن که از همان روز اول خواهان بم های کلان بودند، به قدرت رسیده اند، کودکان ما روزی خوب ندیده اند. هزاران کودک در بمباران کشته شده اند، بیش از یک میلیون تن کارهای شاقه انجام می دهند، هزاران تن در کوره های خشت پزی بردگی می کنند، صدها تن اختطاف شده اند، صدها تن از سردی و سرمای زمستان کشته شده اند، هزاران تن از مریضی های عادی می میرند و ده ها تن به فروش رسیده اند. تا که در کشور ما خارجی های بم

دیگر طالبان با انتحار و انفجار دشمنی و کینه شان را به کودکان و اطفال زحمتکشان نشان می دهند. بر اساس گزارش سازمان ملل متحد تنها در چهار سال گذشته بیش از ۱۱۰ کودک افغان در عملیات هوایی عساکر امریکایی و ناتوی کشته و در حدود ۷۰ تن دیگر زخمی شده اند. در بهار سال ۲۰۱۱ میلادی سرمنشی سازمان ملل متحد گفته بود که تعداد کودکان کشته شده در بمباران هوایی امریکایی ها نسبت به سال گذشته دو برابر افزایش یافته است. با وجودیکه این آمار به مراتب کمتر از تعداد واقعی کودکان کشته شده بوسیله امریکایی ها در افغانستان است، اما این آمار هم قسمتی از جنایت این خارجی ها بم ریز و دشمنی آنها را علیه

بیش از یازده سال است که وطن عزیز ما بوسیله خارجی های بم ریز و دوستان داخلی آن تکه و پاره می شود. در این یازده سال کودکان افغانستان، کودکان خانواده های زحمتکشان به شکل بی رحمانه کشته می شوند. خارجی های که تفنگ در دست دارند و صدها میلیون دالر به نام «حمایت از کودکان» به نوکران زنانه و مردانه اینجو دار خود می دهند، قاتلان درجه یک کودکان کشور ما هستند. گزارش آخر سازمان ملل متحد نشان می دهد که سربازان و عساکر امریکا بطور بیرحمانه و جنایتکارانه کودکان مظلوم و فقیر و نادار کشور ما را در بمباری های شان کشته اند. اگر از یک طرف امریکایی ها کودکان ما زحمتکشان را می کشند، از طرف

سوپر ژمی او د زیار کبسانو ستونزمن ژوند

مسعود

خه دي چې زیار کبسان خوروي. د دي خوریدلو سره، خارجیان هم د زیار کبسانو په کرولو اخته دي، هغوې وژني، په اسارت یې نیسي، کورونه ورته بمباروي او د ژمو په شپو کې د هغو پر کورونو چاپې اچوي او د «تورریست» په نامه یې په یخ ژمي کې زندانونو ته بیایي او کورنه یې په ویر او ماتم کښیوي.

دا ښکاره خبره ده چې سوپر ژمی بالاخره پای ته رسېږي او د خپلواکي پسرلي رارسیدونکی دی. په دي پسرلي کې به زیار کبسانو نور درد او رنج ونه پیژني او په آزادي کې به ژوند وکړي.

★

کوم زیار کبسان چی په فابریکو، معدنونو، سوداگریز مرکزونو او داسې نورو ځایونو کې کار کوي، په ژمي کې هم استثمار کیږي او د اړتیا په وخت کې ورته رخصتي نه ورکول کیږي. د کراچیو چلوونکي او نور لاسي خرڅوونکي زیار کبسان چی د خرڅلاو لپاره ټاکلی وخت او ځای نلري، مجبوره دي چی په شدیدې واورې او یخنی کې د کار لپاره بازار ته وځي. هغوی له رنځونو ډک ژوند لري. زمونږ د وطن زیار کبسان د ولریتوب، د سونگ توکو نشتون، د تاودو جامو نشتون، د درملنی، رخصتی او د سرپناه نشتون او د لسگونو نورو

په افغانستان کی د نورو بی شمېره ستونزو ترڅنګ، بیکاري هم ډیره پراخه ده، چی اصلی قربانیان یی زیار کبسان دی. دا بیکاري په ژمي په تیره بیا د کابل په ژمي کی له حده اوږي. کارگران په ډېره ناهیلی په ژمي کې ژوند کوي او د وزگار تیا او بیکاری ډېرې سختی ورځی تیروي.

په ژمي کې د یوې خوا بیکاري او له بلې خوا د اجناسو او توکو او په خاصه توګه د لږګیو او ګازو قیمت ډیر لوړیږي چې دا وضعیت د کارگرانو ژوند ډیرو مشکلاتو سره مخامخ کوي. هغوی په اوږي کې هومره عاید نلری چی ژمي ته پری چمتووالی ونیسي، نو ځکه نه یواځی په کور کې څه نلري بلکی د ژمي په زیاترو ورځو کې تش لاس کور ته ستیږي. کارگران د ژمي په سره هوا کی څلور لارو کی په خټو، بارانونو، واورو کی کارموندني لپاره انتظار وباسي. ځینی د کار نه موندني له امله سوالګری ته مخه کوي او ځینی یی په کوڅو کې ګرځي ترڅو د ډیر لږو پیسو په وړاندې د کورونو واورې پاکې کړي.

دواهای بی

کیفیت و چپاول

زحمتکشان

حیدر کبیر

موجودیت فساد اداری، قاچاق بی رویه دوا، نبود لابراتوارهای معیاری و عدم نظارت درست از نحوه ارائه خدمات صحی کارخانه های تولیدی و شرکت های وارد کننده از جمله عوامل موجودیت دواهای بی کیفیت در کشور به شمار می رود.

کمپنی های بزرگ دوا در افغانستان با وارد کردن دوا های بی کیفیت از کشور های همسایه (پاکستان و ایران) به مکیدن خون توده های تهیدست ما مشغول هستند و حتی در بعضی موارد این کمپنی ها برای رقابت با یکدیگر تعدادی از دکترین مشهور را برای تفریح و سیاحت به خارج از افغانستان می فرستند تا به گونه ی برای شان حق السکوت پرداخته و در فروش دواهای کمپنی ها بیشتر تلاش نمایند. ص (۳)

زیار

صاحب امتیاز:

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

مدیر مسول: آقا حسن «آروین»

شماره تماس: ۰۷۷۸۲۱۸۳۸۱ / ۰۷۰۵۱۷۱۸۷۳

ایمیل: zyar.af@gmail.com

وب لاگ: www.zayaraft.blogspot.com

حساب بانکی بانک ملی: ۱۰۰۱۳۳۴۰۳۲۹۶۲